

Dosarul nr. 3ra-5/2023
2-20005267-01-3ra-06012023

prima instanță: Judecătoria Chișinău, Râșcani (jud. M.Gandrabur)
instanța de apel Curtea de Apel Chișinău (jud. A.Minciuna, V.Negru, E.Palanciuc)

ÎNCHEIERE

22 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Aliona Miron
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Radu Clichici împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, persoană terță Instituția Medico-Sanitară Publică „Institutul Mamei și Copilului” cu privire la obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 28 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 15 ianuarie 2020, Radu Clichici, a depus cerere de chemare în judecată care, ulterior la 22 iulie 2020 a fost concretizată împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, cu privire la anularea răspunsului nr. 01-14/3639 din 20 decembrie 2019 și obligarea reluării controlului în privința cererii din 02 decembrie 2019 cu constatarea încălcării dreptului de intervenție și ștergerea datelor cu caracter personal în temeiul art. 14 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal. Ștergerea sintagmei „XXXXX” din corespondența conform notei informative nr. 01-12/211 din 30 septembrie 2016 și scrisorii nr. 01-13/933 din 16 august 2017, precum și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind obligarea IMSP „Institutul Mamei și Copilului”, să șteargă sintagma „XXXXX” din corespondența conform notei informative nr. 01-12/211 din 30 septembrie 2016 și scrisorii nr. 01-13/933 din 16 august 2016.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 02 decembrie 2019, a adresat Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal o plângere, prin care a

solicitat efectuarea controlului în vederea încălcării dreptului de intervenție de a șterge datele cu caracter personal în temeiul art. 14 din Legea cu privire la protecția datelor cu caracter personal de către angajații IMSP „Institutul Mamei și Copilului”, ștergerea sintagmei care nu corespunde adevărului ”XXXXX”, care au fost remise către mai multe instituții și persoane terțe fără consimțământul lui Radu Clichici, sau după caz sancționarea angajaților IMSP „Institutul Mamei și Copilului” conform legislației în vigoare.

Deoarece, de către IMSP „Institutul Mamei și Copilului”, a fost remis către mai multe Instituții și persoane terțe sintagma, cu excepția faptului că, „XXXXX”. Iar, în raportul de expertiză judiciară nr. XXXXX, pag. 4-5 la întrebările adresate de către avocatul Angela Popil, la întrebarea nr. 28 se regăsește sintagma ”XXXXX” dar și faptul că au fost elucidate pe parcursul investigării la IMSP „Institutul Mamei și Copilului”.

Mai mult ca atât, din conținutul referinței suplimentare depusă la Judecătoria Hâncești (sediul Ialoveni) nr. 150 din 21 mai 2019 rezultă că în privința aspectului dat s-a ocupat IMSP „Institutul Mamei și Copilului”, care a constatat că copilul XXXXX, totodată ultimul a ignorat al 4-lea raport de expertiză judiciară suplimentară complexă nr. XXXXX din 04 iulie 2019, unde este clar menționat faptul că copilul XXXXX, s-a născut în stare de XXXXX.

Prin urmare, a comunicat reclamantul că, în perioada anului 2018 a solicitat IMSP „Institutul Mamei și Copilului”, să fie informat prin ce metodă au constatat că XXXXX. Iar, la data de 29 ianuarie 2018 prin scrisoarea nr. XXXXX IMSP „Institutul Mamei și Copilului” i s-a comunicat că, în cadrul consiliului medical cu geneticienii în condiții de staționar clinic, imagistic, neurofiziologic și de laborator, s-a constatat XXXXX, constatarea fiind rezultatul specialistului, fapt eronat, ce nu corespunde adevărului or, Radu Clichici nu a efectuat careva proceduri medicale.

Totodată, a relatat reclamantul că, la data de 20 decembrie 2019, prin răspunsul nr. 04-14/3639 i s-a comunicat că, obiectul prezentei cereri este similar cu obiectul altei cereri nr. XXXXX din 22 aprilie 2019. Motiv din care prin plângerea din 22 aprilie 2019 a solicitat intervenția Centrului Național Pentru protecția Datelor cu Caracter Personal pentru a efectua control în vederea încălcării dreptului de intervenție de a șterge datele cu caracter personal și anume sintagma ”XXXXX” și ”XXXXX”, care ulterior angajații IMSP „Institutul Mamei și Copilului”, au comunicat că informația în cauză au obținut-o verbal de la părinți fiind lipsită de probe care ar confirma prezența presupusului copil.

Prin urmare, a comunicat reclamantul că, la data de 02 decembrie 2019 a solicitat intervenția Centrului Național Pentru protecția Datelor cu Caracter Personal de a efectua control în vederea încălcării dreptului de intervenție de a șterge sau bloca datele cu caracter personal și anume sintagma ”XXXXX”, fiind o altă informație care îl caracterizează. Iar, ca urmare la 20 decembrie 2019, a primit răspunsul nr. XXXXX, cu care nu este de acord din considerentele că, în răspunsul acordat, executorul Olimpia Rotari, a ignorat faptul că, această constatare (XXXXX) este un alt element care îl caracterizează pe Radu Clichici și prezintă

date cu caracter personal, însă se conduce de niște aberații nefondate, neavând nici o legătură logică cu cele solicitate, bazate pe presupuneri și mimări de interes public al persoanei vizate ori pentru viața unei alte persoane fizice.

Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal trebuie să se conducă în activitatea sa de informații complete, utile, pertinente și concludente, nicidecum, de presupuneri comunicate verbal lipsite de suport probatoriu, așa precum, IMSP „Institutul Mamei și Copilului” și Centrul anterior au furnizat o constatare precum că XXXXXX, ignorând faptul că, copilul XXXXX, cu grad de XXXXX, suferind de o XXXXX.

Totodată, a menționat reclamantul că, IMSP „Institutul Mamei și Copilului” prin scrisoarea nr. 01-13/67 din 29 ianuarie 2018 i-a comunicat că în cadrul consiliului medical cu geneticienii în condiții de staționar clinic, imagistic, neurofiziologic și de laborator, în urma căruia s-a constatat ”XXXXX”, însă, acest fapt este eronat și nu corespunde adevărului, deoarece Radu Clichici nu a efectuat careva investigații sau proceduri medicale neurofiziologice și de laborator, fapt constatat de specialiști. Iar astfel, constatarea IMSP „Institutul Mamei și Copilului” „XXXXX” reprezintă declarații nefondate, fără suport probatoriu, fiind presupuneri pur declarative, care este percepută ca probă veridică, iar în cumul lui Radu Clichici îi aduc atingere drepturilor și libertăților protejate de lege, în special scopului prevăzut la art. 1 din Legea nr. 133 din 08 iunie 2011.

Or, scopul prezentei legi este asigurarea protecției drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, în special a dreptului la inviolabilitatea vieții intime, familiale și private.

La caz se constată scopul de a specula cu o informație (constatare) neadevărată, neprobată, niște presupuneri, fapte, acțiuni inexacte, neexamine, care sunt dezvăluite terților, ceea ce contravine flagrant legii, fiind posibil de șters în condițiile legii.

A relatat reclamantul că, pârâțul se conduce de niște principii neprevăzute de legislație și invocă aberații care îi încalcă drepturile și libertățile fundamentale, în special art. 8 din CEDO care prevede că, orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept.

A menționat că în speță, este prezența unui abuz de drept din partea instituțiilor statului, care bazându-se pe presupuneri declarative, acte incomplete, inexacte, neexamine, speculându-se cu o informație neadevărată, în lipsa probelor concludente care ar permite colectarea datelor cu caracter personal și ar satisface scopul pentru care au fost colectate. Or, nici o persoană nu poate fi învinuită pentru o faptă, acțiuni sau inacțiuni care aduc atingere direct dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CEDO, de unde desprinde raționamentul că în lipsa unor probe concludente și pertinente scopul colectării datelor cu caracter personal se lovește de nulitate și se află în prezența unui abuz de drept din partea autorităților publice interzis de Convenție, inclusiv art. 17 din Convenție.

În aceeași ordine de idei, a susținut reclamantul că, în temeiul art. 14 și 16 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011, se află în prezența unor circumstanțe, caracterul incomplet sau inexact al datelor care obligă operatorul de date să le șteargă. Or, instituțiile publice trebuie să se bazeze pe probe veridice și nicidecum pe date, fapte, acțiuni, acte incomplete, inexacte, neexamine pe deplin.

Prin urmare, reclamantul a indicat că, nu este de acord cu nici un raționament invocat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal precum că, nu există careva temei de fapt și de drept care ar determina ștergerea datelor cu caracter personal ce-l vizează pe Radu Clichici, fiind o poziție pur declarativă, lipită de suport probator, susținut doar de fapte, acțiuni, cate incomplete, inexacte, neexamine, astfel încât datele pretinse sunt incompatibile cu scopul Legii nr. 133 din 08 iulie 2011, fapt ce contravine flagrant legislației naționale și internaționale.

Prin încheierea Judecătoriai Chișinău (sediul Rîșcani) din 12 octombrie 2020, s-a tras în proces în calitate de persoană terță, IMSP „Institutul Mamei și Copilului” (f.d.95).

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău (sediul Rîșcani) din 20 iulie 2021, s-a admis acțiunea, fiind anulat răspunsul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. XXXXX din 20 decembrie 2019. S-a obligat Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal să emită act administrativ individual favorabil în temeiul căruia să oblige IMSP „Institutul Mamei și Copilului”, să șteargă sintagma ”XXXXX” din corespondența conform notei informative nr. XXXXX din 30 septembrie 2016 și scrisorii nr. 01-13/933 din 16 august 2017 (f.d.179).

La 10 august 2021, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, a declarat apel nemotivat, iar la 24 decembrie 2021, apel motivat împotriva hotărârii Judecătoriai Chișinău (sediul Rîșcani) din 20 iulie 2021, solicitând casarea hotărârii cu emiterea unei noi decizii privind respingerea acțiunii.

Prin decizia din 28 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Chișinău (sediul Rîșcani) din 20 iulie 2021.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că, în acord cu art. 14 al Legii nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, orice subiect al datelor cu caracter personal are dreptul de a obține de la operator sau persoana împuternicită de către acesta, la cerere și în mod gratuit: a) rectificarea, actualizarea, blocarea sau ștergerea datelor cu caracter personal a căror prelucrare contravine prezentei legi, în special datorită caracterului incomplet sau inexact al datelor; b) notificarea terților cărora le-au fost dezvăluite datele cu caracter personal despre operațiunile efectuate conform lit. a), exceptând cazurile când această notificare se dovedește a fi imposibilă sau presupune un efort disproporționat față de interesul legitim care ar putea fi lezat.

În conformitate cu art.123 alin.(2) CPC, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de

drept comun sau în instanță specializată sânt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

Instanța de apel a notat că instanța de fond, întemeiat a ajuns la concluzia privind anularea răspunsului Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. XXXXX din 20 decembrie 2019 și, obligarea Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal să emită actul administrativ individual favorabil în temeiul căruia să oblige IMSP „Institutul Mamei și Copilului” să șteargă sintagma „XXXXX” din corespondența conform notei informative nr. XXXXX din 30 septembrie 2016 și scrisorii nr. 01-13/933 din 16 august 2017. Întrucât, în ședința de judecată s-a stabilit că, prin hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 30 iunie 2020 (rămasă în vigoare ca efect al încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 august 2020 și deciziei Curții Supreme de Justiție din 04 noiembrie 2020) (f.d. 90, 127-129, 131-138), instanța de judecată a stabilit cu titlu de res judecata că urmează a fi șterse/radiate datele cu caracter personal (reliefate expres în partea dispozitivă a hotărârii judecătorești) inexacte sau incomplete ce îl vizează pe Radu Clichici cuprinse în nota informativă nr. XXXXX din 30 septembrie 2016 și scrisoarea nr. 01-13/933 din 16 august 2017.

Totodată, stabilind că, consimțământul privind prelucrarea datelor cu caracter personal poate fi retras în orice moment de către subiectul datelor cu caracter personal, cu excepțiile stabilite de lege. XXXXX reprezintă totalitatea datelor pe care medicul le obține interogând bolnavul cu privire la apariția și evoluția bolii de care suferă, la antecedentele ei, cu scopul stabilirii diagnosticului etc.

Mai mult ca atât, în temeiul aceleași hotărâri judecătorești s-a constatat că, Radu Clichici a negat comunicarea informațiilor în privința cărora pretinde ștergerea. De altfel, s-a accentuat faptul că, informația inexactă sau incompletă urmează a fi ștearsă, mai ales în condițiile în care subiectul datelor cu caracter personal nu confirmă veridicitatea ei și obiectează asupra lipsei probatoriului care ar consolida datele cu caracter personal. Or, raportul de expertiză a infirmat autenticitatea sintagmelor contestate.

În acest context, instanța de apel a atestat că, instanța de fond just a reținut că, raționamentele enunțate în hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 30 iunie 2020, sunt elocvente și în raport cu speța dedusă judecării, iar informația dispusă spre anulare de către instanță „XXXXX” este indisolubil legată de sintagma „XXXXX”, aflându-se într-o interdependentă reciprocă.

La 21 octombrie 2022 Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, cu respectarea termenului prevăzut la art.245 alin.(1) din Codul administrativ, a depus cerere de recurs nemotivată împotriva deciziei din 28 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Ulterior, la 19 ianuarie 2023, a fost prezentată motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii instanței de fond și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că atât instanța de fond cât și instanța de apel nu au examinat obiectiv înscrisurile probatorii și au emis o hotărâre judecătorească neîntemeiată.

A relatat recurenta că înscrisurile anexate atât la petiția nr.XXXXXX din 22.04.2019 cât și la petiția nr.XXXXXX din 02.12.2019 s-au dovedit a fi lipsite de probe pertinente în temeiul cărora ar fi fost posibilă operarea modificărilor solicitate de către intimatul Radu Clichici.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 28 septembrie 2022, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a depus recurs nemotivat la 21 octombrie 2022.

Decizia motivată din 28 septembrie 2022 a fost notificată de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal la 23 decembrie 2022 (f.d.34, vol.II), prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că recursul motivat depus la 19 ianuarie 2023, este conform termenului prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

Prin referința depusă la 31 ianuarie 2023 de către Clichici Radu s-a solicitat respingerea recursului depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu menținerea deciziei instanței de apel.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în

special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni

de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Aliona Miron

Iurie Bejenaru